

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 21. syyskuuta 2022
(OR. en)

2021/0343(COD)

PE-CONS 23/22

EF 138
ECOFIN 433
CODEC 705

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävistä menetelmistä

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2022/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin
kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan
kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta
merkittävien laitosten vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja
hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen
hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävistä menetelmistä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

---

¹ EUVL C 122, 17.3.2022, s. 33.

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,
noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistä²,

---

¹ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 111.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 2022 [(EUVL ...)/(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)] ja neuvoston päätös, tehty .. .

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876¹, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877² ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879³ muutettiin luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevaa unionin kriisinratkaisukehystä muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU⁶.

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Kyseiset muutokset olivat tarpeen, jotta maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja, joita kutsutaan unionin kehyksessä maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, jäljempänä 'G-SII-laitokset', koskeva, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän 9 päivänä marraskuuta 2015 julkaisema kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskeva asiakirja, jäljempänä 'TLAC-standardi', voitiin panna unionissa täytäntöön ja jotta voitiin parantaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', soveltamista kaikkien pankkien osalta. Tarkistetulla unionin pankkien kriisinratkaisukehyksellä olisi tarkoitus varmistaa entistä paremmin, että pankkien tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen toteutetaan yksityisin varoin, jos kyseisistä pankeista tulee taloudellisesti elinkelvottomia ja ne asetetaan myöhemmin kriisinratkaisuun.

- (2) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklassa säädetään, että G-SII-laitosten, joihin sovelletaan kriisinratkaisustrategiaa, jossa kriisinratkaisun kohteena voi olla useampi kuin yksi konserniyhteisö, jäljempänä 'usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuva kriisinratkaisustrategia', tai 'MPE-kriisinratkaisustrategia', on laskettava omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva riskiperusteinen vaatimuksensa sillä teoreettisella oletuksella, että kriisinratkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniin kuuluva yhteisö ja että kyseisen konsernin mahdollisten tytäryritysten tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirrettäisiin kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisölle, jäljempänä 'yhden kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuva kriisinratkaisustrategia', tai 'SPE-kriisinratkaisustrategia'. Samanlaisesta vaatimuksesta säädetään direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 4 kohdassa, kun on kyse omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimuksesta, jonka kriisinratkaisuviranomaiset voivat ottaa käyttöön kyseisen artiklan 3 kohdan nojalla. TLAC-standardin mukaisesti kyseisissä laskelmissa olisi otettava huomioon kaikki kolmansien maiden yhteisöt, jotka ovat osa G-SII-laitosta ja jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

- (3) Direktiivin 2014/59/EU 45 h artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja TLAC-standardin mukaisesti MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvan G-SII-laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen todellisten vaatimusten summa ei saa olla pienempi kuin kyseisen konsernin teoreettinen vaatimus SPE-kriisinratkaisustrategian perusteella laskettuna. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännösten yhdenmukaistamiseksi direktiivin 2014/59/EU säännösten kanssa ja sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaiset toimivat aina kyseisen direktiivin mukaisesti ja ottavat huomioon sekä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset että mahdolliset direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan mukaisesti määritetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat lisävaatimukset, asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklaa olisi muutettava ja kyseisen asetuksen 92 a artiklan 3 kohta olisi poistettava. Tämä ei saisi estää kriisinratkaisuviranomaisia toteamasta, että mahdolliset mukautukset, joilla minimoidaan tai poistetaan MPE-kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvan G-SII-laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen todellisten vaatimusten summan ja kyseisen konsernin SPE-kriisinratkaisustrategian mukaisen teoreettisen vaatimuksen välinen ero, jos ensin mainittu on suurempi kuin jälkimmäinen, olisivat epäasianmukaisia tai ristiriidassa G-SII:n kriisinratkaisustrategian kanssa. Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklan ja direktiivin 2014/59/EU 45 h artiklan 2 kohdan välillä, kyseisen direktiivin 45 h artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa laskelmassa olisi otettava huomioon myös kaikki kolmansien maiden yhteisöt, jotka ovat osa G-SII-laitosta ja jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin.

- (4) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklassa säädetään, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten sellaisten olennaisten tytäryritysten osalta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, voidaan täyttää muun muassa hyväksyttävien velkojen instrumenteilla. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 2 kohdan c, k, l ja m alakohdassa säädetyissä hyväksyttävien velkojen instrumenttien kriteereissä ennakoedellytyksenä on kuitenkin, että liikkeeseen laskeva yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. Olisi varmistettava, että kyseiset olennaiset tytäryritykset voivat laskea liikkeeseen velkainstrumentteja, jotka täyttävät kaikki hyväksyttävyyuskriteerit, kuten alun perin oli tarkoitettu.

- (5) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaiset voivat sallia, että G-SII-laitos, johon sovelletaan MPE-kriisinratkaisustrategiaa, vähentää tietyt omistussuudet sellaisten tytäryritystensä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista, jotka eivät kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, vähentämällä pienemmän, mukautetun määrän, jonka määrittää kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen asetuksen 72 e artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että tällaisissa tapauksissa mukautetun määrän ja alkuperäisen määrän erotus vähennetään asianomaisten tytäryritysten tappionkattamiskyvystä ja pääomapohjan vahvistamiskyvystä. TLAC-standardin mukaisesti kyseisessä menetelmässä olisi asianomaisten tytäryritysten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen osalta otettava huomioon riskiperusteiset ja ei-riskiperusteiset vaatimukset. Lisäksi kyseistä menetelmää olisi sovellettava kaikkiin kolmansien maiden tytäryrityksiin, jotka ovat osa kyseistä G-SII-laitosta, sikäli kuin kyseisiin tytäryrityksiin sovelletaan kriisinratkaisujärjestelmää, joka asiaankuuluvan unionin kriisinratkaisuviranomaisen mukaan on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ja jossa sovelletaan kansainvälisesti sovittuja standardeja, tarkemmin sanottuna finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän lokakuussa 2011 julkaisemaa asiakirjaa finanssilaitosten kriisinratkaisujärjestelmien avaintekijöistä ("Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions") ja TLAC-standardia.

- (6) Direktiivillä (EU) 2019/879 muutettiin direktiiviä 2014/59/EU ottamalla käyttöön erityisiä sääntöjä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen eli direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttävien omien varojen ja velkojen välillisestä merkitsemisestä kriisinratkaisun kohteena olevissa konserneissa. Jotta kyseiset säännöt voitaisiin toteuttaa käytännössä ja varmistaa, että välillinen merkitseminen toteutetaan vakavaraisuusperiaatteen mukaisesti, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010¹ perustetulle Euroopan pankkiviranomaiselle, jäljempänä 'EPV', annettiin direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohdassa tehtäväksi laatia teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät tällaista hyväksyttävien varojen välillistä merkitsemistä varten. Kuten EPV toi esiin 25 päivänä tammikuuta 2021 päivätyssä kirjeessään komissiolle, direktiivissä 2014/59/EU säädettyä valtuutusta koskevien vaatimusten ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen voimassa olevien vakavaraisuussääntöjen välillä oli kuitenkin useita epä johdonmukaisuuksia, joiden vuoksi toimeksiannon täyttämisen edellyttämää vakavaraisuuskohtelua ei voitu soveltaa alun perin tarkoitettulla tavalla. EPV totesi etenkin, että asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ei sallita sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen vähentämistä eikä näin ollen asianmukaista riskipainotusta kaikissa niissä tapauksissa, jotka ovat merkityksellisiä direktiivin 2014/59/EU mukaisen toimeksiannon kannalta. Samanlaisia ongelmia havaittiin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen suhteen. Kyseisten oikeudellisten rajoitteiden vuoksi EPV:n kehittämät menetelmät olisi sisällytettävä suoraan asetukseen (EU) N:o 575/2013. Direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohta olisi sen vuoksi kumottava.

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (7) Kun kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt merkitsevät välillisesti sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttäviä varoja tarkistettua unionin pankkien kriisinratkaisukehystä noudattaen, väliyhtiönä toimivat yhteisöt olisi velvoitettava vähentämään kokonaisuudessaan ne sisäiset MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat, joita ovat laskeneet liikkeeseen yhteisöt, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin. Näin varmistetaan, että konsernin sisäiset tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamismekanismit toimivat asianmukaisesti, ja vältetään kyseisten yhteisöjen sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen laskeminen kahteen kertaan siinä tarkoituksessa, että väliyhtiönä toimiva yhteisö täyttäisi oman sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksensa. Valitun kriisinratkaisustrategian moitteeton toteuttaminen voisi ilman tällaisia vähennyksiä vaarantua, koska väliyhtiönä toimiva yhteisö voisi käyttää paitsi oman tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskykynsä myös sellaisten muiden yhteisöjen tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ennen kuin väliyhtiönä toimiva yhteisö tai kyseiset muut yhteisöt menettävät elinkelpoisuutensa. Sen varmistamiseksi, että vähentämisvelvoite on johdonmukainen sellaisten yhteisöjen toimintatason kanssa, joita kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö voi käyttää sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillistä merkitsemistä varten, ja jotta vältetään toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö, väliyhtiönä toimivien yhteisöjen olisi vähennettävä omistususuutensa kaikkien samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen liikkeeseen laskemista sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävistä varoista, joihin voidaan soveltaa sisäisen MREL-vaatimuksen noudattamisvaatimusta, ei ainoastaan tytäryritystensä liikkeeseen laskemien varojen omistususuuksia. Samoja velvoitteita olisi sovellettava, kun on kyse asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklassa säädetystä EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vaatimuksen täyttämiseen soveltuvin osin hyväksyttävien varojen välillisestä liikkeeseenlaskusta.

- (8) Sen varmistamiseksi, että vähentämisjärjestely pysyy oikeasuhteisena, väliyhtiönä toimivien yhteisöjen olisi voitava valita instrumenttien yhdistelmä, joka koostuu omista varoista tai hyväksyttävistä veloista ja jolla ne rahoittavat sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen omistusoikeuden hankinnan. Tämä antaisi väliyhtiönä toimiville yhteisöille mahdollisuuden välttää täysin kaikki omiin varoihin liittyvät vähennykset, kunhan ne ovat laskeneet liikkeeseen riittävästi hyväksyttäviä velkoja. Vähennyksiä olisi siksi ensin sovellettava väliyhtiönä toimivien yhteisöjen hyväksyttävien velkojen eriin. Jos väliyhtiönä toimivan yhteisön edellytetään noudattavan sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta yksilöllisesti direktiivin 2014/59/EU nojalla, vähennyksiä olisi sovellettava kyseisen direktiivin 45 f artiklan 2 kohdan edellytykset täyttäviin hyväksyttäviin velkoihin. Jos vähennettävä määrä ylittää väliyhtiönä toimivien yhteisöjen hyväksyttävien velkojen erien määrän, jäljelle jäävä määrä olisi vähennettävä niiden ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eristä alkaen toissijaisen pääoman eristä asetuksen (EU) N:o 575/2013 66 artiklan e alakohdan mukaisesti. Tällöin on tarpeen, että jäljelle jäävää määrää vastaavia vähennyksiä sovelletaan myös laskettaessa omia varoja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU¹ säädettyjen vaatimusten soveltamiseksi. Muussa tapauksessa sellaisten väliyhtiönä toimivien yhteisöjen vakavaraisuussuhdeluvut, jotka ovat laskeneet liikkeeseen omia varoja hyväksyttävien velkojen sijaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen omistusoikeuden hankinnan rahoittamiseksi, voivat olla liian suuria. Lisäksi pitämällä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen omistusoikeuksien kohtelun vakavaraisuus- ja kriisinratkaisutarkoituksessa yhdenmukaisena, vältetään tarpeetonta monimutkaisuutta, sillä laitokset voivat edelleen laskea, ilmoittaa ja julkistaa vain yhden kokonaisriskin määrän ja yhden vastuiden kokonaismäärän sekä vakavaraisuus- että kriisinratkaisutarkoituksessa. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 2 kohtaa olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (9) Vähentämisjärjestelyn oikeasuhteisuuden parantamiseksi edelleen järjestelyä ei pitäisi soveltaa poikkeustapauksissa, joissa direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta sovelletaan ainoastaan konsolidoinnin perusteella konsolidoinnin piiriin kuuluvien yhteisöjen liikkeeseen laskemiin sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttäviin varoihin. Samaa poikkeusta olisi sovellettava, jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklassa säädettyä EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta noudatetaan konsolidoinnin perusteella kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 a kohdan nojalla.

- (10) Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillisellä merkitsemisellä olisi varmistettava, että kun koittaa ajankohta, jolloin tytäryritys todetaan elinkyvottomäksi, tappiot tosiasiallisesti siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö vahvistaa asianomaisen tytäryrityksen pääomapohjaa. Väliyhtiönä toimivan yhteisön ei pitäisi sen vuoksi kattaa kyseisiä tappioita, vaan siitä olisi tultava pelkkä väline, jonka avulla kyseiset tappiot siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Tämän johdosta ja sen varmistamiseksi, että välillisen merkitsemisen lopputulos vastaa direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklan 6 kohdassa säädetyn valtuutuksen mukaista kokonaan suoraan merkitsemisen lopputulosta, väliyhtiönä toimivan yhteisön kokonaisriskin määrän laskemiseksi riskipainoja ei olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklaan lisättävän uuden vähentämisjärjestelyn nojalla vähennettäviin vastuisiin. Vastaavasti kyseiset vastuut olisi jätettävä väliyhtiönä toimivan yhteisön vastuiden kokonaismäärän laskennan ulkopuolelle. Tämä riskipainotusten soveltamatta jättäminen ja kyseisten vastuiden jättäminen vastuiden kokonaismäärän ulkopuolelle olisi rajoitettava tiukasti kyseisen asetuksen 72 e artiklaan lisättävän uuden vähentämisjärjestelyn mukaisesti vähennettäviin vastuisiin, jotta voidaan toteuttaa käytännössä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillinen merkitseminen.

- (11) Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/763¹ vahvistettuja lomakkeita MREL-vähimmäisvaatimusta ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisiin tytäryrityksiin sovellettavaa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta koskevien yhdenmukaistettujen tietojen julkistamista varten olisi muutettava vastaamaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen uutta vähentämisjärjestelyä. Julkistamislomakkeita olisi muutettava myös siten, että ne sisältävät kokonaisriskin määrän ja vastuiden kokonaismäärän, jotka väliyhtiönä toimivilla yhteisöillä olisi, elleivät ne jättäisi ulkopuolelle kyseisen uuden vähentämisjärjestelyn mukaisesti vähennettyjä vastuita.
- (12) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat väliyhtiönä toimivien yhteisöjen omistusosuuksien vakavaraisuuskohtelun täydellinen yhdenmukaistaminen, kun on kyse samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävistä varoista, ja G-SII-laitosten ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten tarkistaminen kohdennetusti, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

---

¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/763, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU soveltamista koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista valvontaan liittyvän raportoinnin ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen julkistamisen osalta (EUVL L 168, 12.5.2021, s. 1).

- (13) Jotta voidaan arvioida asianmukaisesti sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillisen merkitsemisen, uusi vähentämisjärjestely mukaan luettuna, mahdollisia tahattomia seurauksia, ja varmistaa erityyppisten pankkiryhmiä oikeasuhteinen kohtelu ja tasapuoliset toimintaedellytykset, erityisesti kun on kyse laitoksista, joilla on toiminnallinen yhtiö holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välillä, ja yhteisöistä, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään niiden likvidointia tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä kaatumistilanteessa, komission olisi tarkasteltava uudelleen sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välillisen merkitsemisen täytäntöönpanoa rakenteeltaan erityyppisissä pankkiryhmissä mahdollisimman pian. Komission olisi arvioitava asianmukaisesti mahdollisia rakenteellisia ratkaisuja mahdollisesti havaittuihin kysymyksiin, kuten sellaisten yhteisöjen, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, mahdollisuus noudattaa omia MREL-vähimmäisvaatimuksiaan konsolidoinnin perusteella. Tähän liitetyssä komission mahdollisesti hyväksymässä lainsäädäntöehdotuksessa olisi asianmukaisesti otettava huomioon sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välilliseen merkitsemiseen sovellettavan erityiskohtelun soveltamispäivä, jotta se voidaan toteuttaa ennen kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 5 kohtaa aletaan soveltaa. Tällaisessa lainsäädäntöehdotuksessa olisi suotavaa käsitellä yksinomaan tätä asiaa.

- (14) Sen varmistamiseksi, että laitoksilla on riittävästi aikaa ottaa käyttöön sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen välilliseen merkitsemiseen sovellettava erityiskohtelu, uusi vähentämisjärjestely mukaan lukien, ja että markkinat voivat tarvittaessa ottaa vastaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien varojen uusia liikkeeseenlaskuja, säännöksiä, joissa kyseisestä kohtelusta säädetään, olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2024 lopullisten MREL-vähimmäisvaatimusten noudattamiselle asetetun määräajan mukaisesti.
- (15) Asetus (EU) N:o 575/2013 ja direktiivi 2014/59/EU olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

1) lisätään 4 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"130 a) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 90 alakohdassa määriteltyä kolmannen maan viranomaista;"

2) korvataan 12 a artikla seuraavasti:

"12 a artikla

Konsolidoitu laskenta sellaisten G-SII-laitosten osalta, joihin kuuluu useita kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

Jos ainakin kaksi G-SII-yhteisöä, jotka ovat osa samaa G-SII-laitosta, on kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, kyseisen G-SII-laitoksen EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen on laskettava 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrä

- a) kullekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle tai kolmannen maan yhteisölle, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut unioniin;
- b) EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ikään kuin se olisi kyseisen G-SII-laitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun laskelman on perustuttava EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoituun asemaan.

Kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 4 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.";

- 3) lisätään 49 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Tätä kohtaa ei sovelleta 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyihin vähennyksiin.";

- 4) lisätään 72 b artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Sovellettaessa 92 b artiklaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c, k, l ja m alakohdassa olevia viittauksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön on pidettävä viittauksina myös laitokseen, joka on EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen olennainen tytäryritys.";

5) muutetaan 72 e artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, johon sovelletaan 92 a artiklaa, on suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia sellaisen yhden tai useamman tytäryrityksen omien varojen instrumenteista tai hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kyseinen emoyritys, kyseisen emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi, otettuaan asianmukaisesti huomioon mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten tai asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten näkemyksen, sallia, että emoyritys vähentää tällaiset omistusosuudet vähentämällä pienemmän määrän, jonka määrittää kyseisen emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen mukautetun määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin määrä (m), joka lasketaan seuraavasti:

$$m_i = \max \{0; OP_i + LP_i - \max \{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max \{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\} \}$$

jossa:

i = tytäryritystä merkitsevä indeksi;

OP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien määrä;

LP_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien hyväksyttävien velkojen määrä;

β = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan yrityksen hallussa olevien omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien prosentuaalinen osuus, joka lasketaan seuraavasti:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{kaikkien tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä}};$$

O_i = tytäryrityksen i omien varojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;

L_i = tytäryrityksen i hyväksyttävien velkojen määrä, jossa ei oteta huomioon tämän kohdan mukaisesti laskettua vähennystä;

r_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta vastaava kriisinratkaisuvaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi;

$aRWA_i$ = 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrä, jossa otetaan huomioon 12 a artiklan mukautukset, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta sovellettavien paikallisten säännösten mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuisiin sisältyvän kokonaisriskin määrä;

w_i = suhdeluku, jota sovelletaan tytäryritykseen i sen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla tämän asetuksen 92 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta vastaava kriisinratkaisuvaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi;

$aLRE_i$ = 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuiden kokonaismäärä tai kolmansien maiden tytäryritysten osalta sovellettavien paikallisten säännösten mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön i vastuiden kokonaismäärä.

Jos emoyrityksenä toimiva laitos saa ensimmäisen alakohdan mukaisesti vähentää mukautetun määrän, tytäryritys vähentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän ja tämän mukautetun määrän välisen erotuksen.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"5. Direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen laitosten ja yhteisöjen on vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä omistusosuutensa, joita niillä on omien varojen instrumenteista ja hyväksyttävien velkojen instrumenteista, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) omien varojen instrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit ovat sellaisen laitoksen tai yhteisön hallussa, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys tai sellaisen kolmannen maan yhteisön tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut unioniin;
- b) a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön on noudatettava tämän asetuksen 92 b artiklassa tai direktiivin 2014/59/EU 45 f artiklassa säädettyjä vaatimuksia;

- c) a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön hallussa olevat omien varojen instrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit laski liikkeeseen tämän asetuksen 92 b artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EY 45 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin a alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien omistussuosuuksia ei vähennetä, jos ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön edellytetään noudattavan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua vaatimusta konsolidoinnin perusteella ja ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu laitos tai yhteisö kuuluu ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön konsolidoinnin piiriin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa viittausta hyväksyttävien velkojen eriin on pidettävä viittauksena johonkin seuraavista:

- a) hyväksyttävien velkojen erät, jotka otetaan huomioon 92 b artiklassa säädetyn vaatimuksen täyttämiseksi;
- b) velat, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EY 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset.

Tätä kohtaa sovellettaessa viittausta omien varojen instrumentteihin ja hyväksyttävien velkojen instrumentteihin on pidettävä viittauksena johonkin seuraavista:

- a) omien varojen instrumentit ja hyväksyttävien velkojen instrumentit, jotka täyttävät 92 b artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset;
- b) omat varat ja velat, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EY 45 f artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.";

- 6) kumotaan 92 a artiklan 3 kohta;

7) korvataan 113 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin on sovellettava riskipainoja 2 jakson säännösten mukaisesti, jollei kyseisiä vastuita vähennetä omista varoista tai jollei niitä käsitellä 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Sovellettavan riskipainon on perustuttava vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen 2 jaksossa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla ulkoisten luottoluokituslaitosten antamaan luottoluokitukseen tai vientitakuulaitosten luottoluokitukseen 3 jakson mukaisesti.";

8) korvataan 151 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 147 artiklan 2 kohdan a–e tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava alajakson 2 mukaisesti, jollei kyseisiä vastuita vähennetä omista varoista tai jollei niitä käsitellä 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.";

9) lisätään 429 a artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"q) vastuut, jotka käsitellään 72 e artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.";

10) lisätään kymmenennen osan I osaston 1 luvun 3 jaksoon alajakso seuraavasti:

"Alajakso 3 a

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

477 a artikla

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

1. Poiketen siitä, mitä 72 e artiklan 4 kohdassa säädetään ja 31 päivään joulukuuta 2024 saakka emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen voi otettuaan asianmukaisesti huomioon mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten tai asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten näkemyksen sallia, että mukautettu määrä m_i lasketaan käyttämällä seuraavaa r_i :n ja w_i :n määritelmää:

r_i = riskiperusteisen pääoman kokonaismäärää koskeva vaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaisiksi omiksi varoiksi;

w_i = muun kuin riskiperusteisen ensisijaisen pääoman (T1) kokonaismäärää koskeva vaatimus, jota sovelletaan tytäryritykseen i siinä kolmannessa maassa, jossa sen pääkonttori sijaitsee, jos kyseinen vaatimus täytetään instrumenteilla, jotka katsottaisiin tämän asetuksen mukaiseksi ensisijaiseksi pääomaksi (T1).

2. Kriisinratkaisuviranomainen voi myöntää 1 kohdassa tarkoitetun luvan, jos tytäryritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, jolla ei vielä ole käytössä sovellettavaa paikallista kriisinratkaisujärjestelmää, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- a) nopealle varojen siirrolle tytäryritykseltä emoyrityksenä toimivalle laitokselle ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä;
  - b) tytäryrityksen asiaankuuluva kolmannen maan viranomainen on antanut emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomaiselle lausunnon, jonka mukaan tytäryrityksen 72 e artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vähentämä määrä voitaisiin siirtää tytäryritykseltä emoyrityksenä toimivalle laitokselle."

2 artikla
Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

1) korvataan 45 d artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos 45 h artiklan 2 kohtaa sovellettaessa useampi kuin yksi G-SII-yhteisöistä, jotka ovat osa samaa G-SII-laitosta, ovat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määrä

- a) kullekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle tai kolmannen maan yhteisölle, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut unioniin;
- b) unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ikään kuin se olisi G-SII-laitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.";

2) kumotaan 45 f artiklan 6 kohta;

3) korvataan 45 h artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos useampi kuin yksi G-SII-yhteisöistä, jotka ovat osa samaa G-SII-laitosta, ovat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautunut unioniin, 1 kohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuviranomaiset keskustelevat keskenään, ja jos se on tarpeen ja G-SII-laitoksen kriisinratkaisustrategian mukaista, sopivat asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan soveltamisesta ja mahdollisista mukautuksista, joilla voidaan minimoida tai poistaa ero tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklan a alakohdassa tarkoitettujen, yksittäisiä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä koskevien määrien summan ja tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklan b alakohdassa tarkoitettujen määrien summan välillä.

Tällainen mukautus voidaan tehdä seuraavin edellytyksin:

- a) mukautusta voidaan soveltaa asianomaisten jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden välisiin eroihin kokonaisriskin määriä koskevissa laskelmissa mukauttamalla vaatimuksen tasoa;
- b) mukautusta ei saa soveltaa kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien välisistä vastuista johtuvien erojen poistamiseen.

Tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklan a alakohdassa tarkoitettujen, yksittäisiä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmansien maiden yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, koskevien määrien summa ei saa olla pienempi kuin tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 a artiklan b alakohdassa tarkoitettujen määrien summa.";

4) lisätään 129 artiklaan kohta seuraavasti:

"Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2022 mennessä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisen merkitsemisen vaikutuksia rakenteeltaan erityyppisten pankkiryhmiä tasapuolisiin toimintaedellytyksiin, mukaan lukien siinä tapauksessa, että ryhmällä on toiminnallinen yhtiö kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi määritellyn holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välillä. Se arvioi erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) sellaisille yhteisöille, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, annettava mahdollisuus noudattaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella;

- b) sellaisten yhteisöjen kohtelu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta annettujen sääntöjen mukaisesti, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että ne likvidoidaan tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä;
- c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 5 kohdan mukaisesti vaadittujen vähennysten määrän rajoittamisen asianmukaisuus.

Komissio esittää tästä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kyseiseen kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan 5 kohdan soveltamispäivä."

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 2 artiklan 1 ja 3 alakohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ... kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän asetukseen tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän asetuksen 2 artiklan 1 ja 3 alakohdassa säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [voimaantulopäivä].

1 artiklan 3 alakohtaa, 5 alakohdan b alakohtaa ja 7, 8 ja 9 alakohtaa kuitenkin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
